

Legitimar l'accessibilitat a la cultura

Publicat per [Centre d'Informació i Documentació](#) [1] el 24/01/2018 - 15:08 | Última modificació: 24/07/2019 - 13:17

[Bertrand Allamel](#) [2] | [Libréchange](#) [3]

Què és culturalment correcte? A grans trets, seria aquella cultura fomentada per les administracions públiques, que deixa fora de joc justament el que considera culturalment incorrecte. És lògic per tant, **finançar entre tots**, les **accions culturals** que finalment **aprofiten només uns pocs**?

El que és obvi és que hi ha **desigualtats d'accés a la cultura**, i no tant per les desigualtats econòmiques, sinó també les **sociològiques**. El que reclama l'autor és que cal tenir una base cultural per interessar-se per la cultura, la qual **depèn sobretot de l'educació**.

Des de la filosofia i l'economia, analitza les arrels d'aquests plantejaments més utilitaris de la cultura. Pren el Racionalisme i Romanticisme amb [Condorcet](#) [4] i [Schiller](#) [5] com a exemple, dels efectes que pot tenir l'acció cultural sobre certs sectors de població. En el cas de Condorcet, diu sobre l'**educació pública**, el que s'aplica també a la cultura, que és un **instrument privilegiat d'alliberament de l'esperit humà**. En canvi, segons Schiller és l'**educació estètica**, les arts especialment, un **instrument de conciliació entre sensibilitat i raó**.

L'autor, [Bertrand Allamel](#) [6], planteja doncs, si és justificable que la cultura més institucionalitzada sigui subvencionada des del conjunt de contribuents, però aprofitada només o majoritàriament pels ciutadans amb **més poder adquisitiu i major grau educatiu**. Sobretot, segons l'autor, la dificultat rau en la legitimació d'una acció que va a favor d'aquells que finalment potser no hi tenen interès. I argumenta que si més no **la persona cultivada té l'opció d'aprofitar els béns culturals o no**, en canvi el que no ho és, ni tant sols té aquesta possibilitat d'escollir.

Tot i aquestes notes de prevalença, Allamel, raona i posa en qüestió un sistema de polítiques culturals públiques, que no són tant públiques. Es fa visible en comparació amb la universalitat del sistema educatiu o sanitari, que per múltiples raons, no és talment equitatiu a la cultura. Cal tenir en compte també el punt de vista de l'autor en la visió vertical, paternalista i institucionalitzada de la cultura, pròpia dels estats com França. Això sí, apunta també al deure moral de transmissió a les generacions futures, amb el qual les administracions haurien de complir, per tal de mantenir la cultura en el seu sentit antropològic més ampli de cara al futur.

No us faci por. Siguen atrevits i llegiu «[Culturellement incorrect : de la légitimité de l'intervention publique en matière culturelle](#) [7]», el trobareu al [Centre d'Informació i Documentació](#) [8]

[Inicieu sessió](#) [9] o [registreu-vos](#) [10] per a enviar comentaris

Categories: Sociologia de la cultura

Categories: Polítiques culturals

Categories: Gestió cultural

Etiquetes: França
Etiquetes: polítiques públiques
Etiquetes: gestió cultural
Etiquetes: educació
Etiquetes: filosofia
Etiquetes: accés a la cultura
Etiquetes: accessibilitat

- [11]

URL d'origen: <http://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2018/legitimar-accessibilitat-cultura>

Enllaços:

- [1] <http://interaccio.diba.cat/members/centre-dinformacio-documentacio>
- [2] <http://cercles.diba.cat/cgi-bin/koha/opac-search.pl?q=au:%22Allamel,%20Bertrand%22>
- [3] <http://cercles.diba.cat/cgi-bin/koha/opac-search.pl?q=pb:Libr%C3%A9change,%20>
- [4] https://ca.wikipedia.org/wiki/Nicolas_de_Condorcet
- [5] https://ca.wikipedia.org/wiki/Friedrich_von_Schiller
- [6] <http://www.atlantico.fr/fiche/bertrand-allamel-1506174>
- [7] <http://cercles.diba.cat/cgi-bin/koha/opac-detail.pl?biblionumber=45725>
- [8] <http://www.diba.es/web/cerc/centredoc>
- [9] <http://interaccio.diba.cat/>
- [10] <http://interaccio.diba.cat/form/alta-comunitat>
- [11] <http://interaccio.diba.cat/node/7393>